

Ruth BOROVSÁ: *Pražská Oáza. Etnografia ostrova Štvanice.* Praha: FHS UK 2023, 88 s.

Ruth Borovská se ve své bakalářské práci zaměřila na v poslední době vcelku populární téma sociomateriální produkce prostoru. Jako terén si pro svůj etnografický výzkum zvolila pražský ostrov Štvanice. Výsledkem je zdařilá bakalářská práce, která akcentuje různé roviny produkce ostrova a jejich vzájemné vztahy.

Teoreticky je práce opřena o poměrně rozmanitý konvolut literatury, sledující problematiku veřejného prostoru, materiální kultury, místa a prostoru a domova. Teoretické ukotvení výzkumu je svižné a zvolený přístup adekvátně argumentuje. Možná by slušelo pracovat s méně texty více do hloubky, nicméně jako epistemologická východiska výzkumu i textu tato kapitola slouží. Zamrzí snad jen formulace „vo vedeckom sociologickom časopise“ (str. 11) – v této části práce by snad jiné zdroje, než vědecké, ani být neměly...

Metodologická část práce představuje podrobně a systematicky seznamuje čtenáře s procesem takřka půlročního etnografického výzkumu, zahrnujícího zúčastněná i nezúčastněná pozorování, neformální a polostrukturované rozhovory a studium dokumentů) včetně adekvátní reflexe. V úvodu jsou pak formulovány výzkumné otázky, zčásti souznějící s teoretickým ukotvením. Možná zarazí členění prvních dvou bloků otázek – k materiální produkci otázka na praktiky a vedle toho zvlášť otázka na sociální produkci. Nicméně toto je zřejmě výsledkem závěrečných revízi textu, do vlastního výzkumu se toto zmatení nepromítá.

Empirická část práce je členěna do tří oddílů. Autorka nejprve (kap. 3.1, str. 23-37) sleduje stavebně historický a sociálně kulturní vývoj ostrova a jeho zasazení do kontextu města Prahy, aby následně přistoupila k popisu současné materiální (kap. 3.2, str. 37-65) a sociální (kap. 3.3, str. 66-81) podoby ostrova. Ve všech těchto částech je důkladná, byť omezená prameny (v historické části) a členitostí (v části věnované materialitě) ostrova. Veškerá svá zjištění dokládá, ať už odkazy na literaturu (ale Fischer – Fischer 1985 opravdu nejde v textu citovat jako „Fischerovci“), tak na data. Ve vztahu k datům jde opravdu spíše o evidence popisů a interpretací, než že by nechala data mluvit sama za sebe a k nim připojovala interpretace komunikující s odbornou literaturou. Někdy se tak emické a etické pasáže opakují (např. str. 44n.), jindy na sebe ne zcela navazují (např. str. 46 nn.). Nicméně vcelku přes značnou popisnost autorce nelze upřít systematicčnost, důkladnost, ale ani snahu o invenci (ostrov zábavy, pohybu, vody).

V závěru autorka svá zjištění vcelku umně shrnuje, bohužel opět bez explicitní práce s teoriemi, které jsou tak ve většině práce přítomny pouze implicitně a opravdu jako východiska a rámování výzkumu, nikoliv jako podnět k teoretické diskusi. Formálně je práce v pořádku, až na výše uvedené drobnosti je psána kultivovaným jazykem, pokud mohu soudit, bez významných gramatických pochybení. Bez problémů je také publikační etika.

S ohledem na výše řečené tedy doporučuji bakalářskou práci Ruth Borovské k obhajobě a přes jisté slabiny především co do práce s teorií ji navrhuji hodnotit ještě jako výbornou.